

Retning, som den ene Gang kan være mere farligt og en anden Gang mindre farligt, og som, hvis det skulde forfættedes som en Principial, vil føre til, at man drager en meget stor Del af Administrationen ind paa Finantseloven. Man veed altsaa, at det andet Thing ikke vil gaa ind derpaa, og man veed desuden, at man kan opnaa det selv Samme uden saadanne Anmærninger, og jeg kan derfor ikke forstaa det anderledes, end at man vil have en Konflikt haade med Ministeren og med det andet Thing. Det Samme gjælder fremdeles med Hensyn til det sidste Punkt, nemlig Hjørring Skole. I saa Henseende er det fra min Side tilstrækkelig fremhævet, at den hele Sag endnu ikke er fuldt oplyst eller Forhandlingerne helt afsluttede med Hjørring Kommune. Jeg kunde endda forstaa, om Thinget vilde sige: „Vi gaa ikke ind paa nogen saadan Bevilling, førend vi have faaet Sagen oplyst.“ Det vilde imidlertid være Noget, der ikke kunde falde mig til Lyst, da jeg ikke har kunnet bringe Sagen frem tidligere. Paa den anden Side kan jeg meget godt forstaa, at man fra forskjellige Sider har anerkjendt, at det Væsentlige dog er oplyst, og at man derfor maatte ønske at faae denne Sag bragt i Orden, saa at Thinget altsaa vilde kunne forsvare at give Tilsgaet om en saadan Understøttelse, der jo for Dyrigt efter sin Natur kun bliver given for et Aar og bliver given betingelsesvis, idet, som sagt, Forhandlingerne ikke ere afsluttede. Naar man nu opstiller saadanne Betingelser, som Mindretallet har opstillet, er det Noget, som i høieste Grad maa være paafaldende, da dog Ministeren har sagt, og ikke blot sagt, men ogsaa vist i sin Administration, altsaa i sine Handlinger — saaledes kan det dog vel kaldes ligeoverfor Meget, der udgives for Handlinger, men ikke er Andet end Ord — at de store Hovedprinciper, som der her er Tale om, ere væsentlig overensstemmende med Ministerens Opfattelse. Det er jo Ministeren, der skal forhandle med Hjørring Kommune om denne Sag, og det forekommer mig derfor, at man har saa stor Garanti som muligt for, at den vil komme til at gaa i den ønskede Retning. Desuagtet paastaar Mindretallet, at det skulde være overordentlig vigtigt her at op-

tage en hel lille Samling af Skolelovsbestemmelser og at knytte dem til en Bevilling, og det naagtet dets Ordfører dog har maattet indrømme, at i det Mindste paa eet af Hovedpunkterne kunde der være særdeles Vanskeligheder tilstede. Det er med disse forskjellige Punkter for Die, at jeg tillader mig at sige, at man virkelig ikke tidligere her i Sælen har været Vidne til, at en Smødekommune som den, der her er udvist fra Ministerens Side, er mødt paa den Maade, som stet er, fra Mindretallets ærede Ordfører. Det er Noget, jeg selvfølgelig ikke kan Andet end beklage, idet jeg meget kunde ønske, at det var anderledes, og jeg skulde ganske vist ogsaa meget gjerne have afholdt mig fra en videre Gaaen ind paa disse almindelige Betragtninger om de forskjellige Opfattelser, naar ikke den ærede Ordfører selv ligefrem havde gjort mig det nødvendigt. Der er af de andre Punkter egentlig kun et, som jeg kan finde Anledning til efter de stedfundne Udtalelser at udtale mig om, og det er navnlig med Hensyn til Kommunitetet, eller rettere med Hensyn til den botaniske Have. Naar den ærede Ordfører for Mindretallet ogsaa her tror at kunne sige, at nu ligger Sagen klart for, saa tror jeg ikke paa nogen Maade, at det kan siges at være lykkedes ham ved hans Udtalelser — det maa jeg i det Mindste sige for mit Vedkommende — at bevise, at Sagen ligger klart for. Jeg har tilstrækkelig udtalt, hvad jeg tror uimodsigelig maa høre til for at kunne sige, at denne Sag ligger klart for. Han opstillede det saaledes, at det er klart, at naar vi holde paa det Forslag, der sidst blev vedtaget, saa have vi bragt det dertil, at Ministeren skal sørge for, at Alt, hvad der hører til botanisk Have, skal udføres for 300,000 Rbd. uden noget væsentlig Afbræk eller Savn, og det har jeg ligefrem sagt, at jeg maa anse for en fuldstændig Umulighed. Jeg har derimod sagt, at jeg maa betragte det som en Nødvendighed, for at jeg overhovedet kan gjøre Nogetsomhelst ved botanisk Have, at med Hensyn til de to Hovedretninger, hvori man ikke blot har begyndt Arbejdet, men ogsaa truffet Foranstaltning og Afkorder nemlig med Hensyn til Terrænet og hvad